

PO SPALIO Vėliava

LKP(b) Rokiškio Rajono K-to ir Rajono Vykd. K-to Organas

Nr. 7 1950 m. gruodžio 1 d. Kaina 20 kp.

Vystykime agitaciją už liaudies kandidatus

Rajono darbo žmonės, giliai įsisąmoninę rinkimų į DŽD Tarybas reikšmę, su milžinišku pakilimu jiems ruošiasi. Glaudžiai susibūrę apie genialiąją bolševikų partiją, apie Didįjį vadą ir mokytoją drg. Staliną, jie vieningai iškelė iš savo tarpo pačius geriausius žmones į vietinių DŽD Tarybų deputatus.

Gausiuose pramonės įmonių dirbančiųjų ir kolūkiečių susirinkimuose buvo jaučiama gili vienybė ir pasitikėjimas išskeltiems kandidatams.

Štai Rokiškio rinkiminės apygardos Nr. 62 ir Panemunėlio — Nr. 64 rinkėjai gausiuose susirinkimuose iškelė Didžiojo darbo žmonių vadą J. V. Stalino kandidatūrą.

Už Jį pasisakė eilė žemės ūkio pirmūnų, stachanovinkų, tarybinių patriotų.

— Kodėl drg. Stalino vardą paminėjus, mums džiaugsmu suplaka širdys? — į susirinkusiuosius kreipėsi rajono Pramkombinato pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Amūras. — Jo vardas mums brangiausias pasaulyje. Jis — vedė, veda ir ves mus iš pergalės į pergalę, iš laimėjimo į laimėjimą. Mes paprastais žodžiais, paprastu, bet našiu darbu įrodysime jam savo begalinę meilę ir atsida-
vimą.

Mes prašome draugą Staliną sutikti balotiruotis Rokiškio rinkiminėje apygardoje Nr. 62.

Sykiu su draugu Stalinu rajono darbo žmonės iškelė ir artimiausius Jo bendražygius — drg. N. M. Sverniką, N. S. Chruščiovą, Malenkova, o taip pat eilę geriausių savo sūnų ir dukrų, taip pat., drg. drg. Tamoševičiūtę, Makutenienę, Prapakavičų, Šutą, Skvarnavičienę, Kandzerkaitę, Stuką ir kt. Kamajų apylinkės DŽD Tarybą darbo žmonės vieningai iškelė pasizymėjusius darbe dėl tarybinės Tėvynės suklestėjimo kolūkiečius, gamybos pirmūnus: drg. drg. Krajauską, Jankuviene, Bačerovą, į Ragelių apylinkės DŽD Tarybą — drg. drg. Mikalkeniene, Statulevičų, Petrulį, Vilį ir eilę kitų.

Dabartiniu metu Rokiškio rajone, kaip ir visoje plėtojoje tarybinėje Tėvynėje, gyvai ruošiamasi rinkimams į vietines DŽD Tarybas.

Sintai agitatorių pasklido kolūkiniuose kaimuose, nešdami teisy bolševikinį žodį, stiprindami komunistų ir nepartinių bloko pergalę. Agitatoriuose verda darbas: pravedami garsiniai laikraščių skaitymai, Rinkimų nuostatų nagrinėjimas, pasikalbėjimai aktualiausiomis temomis, rinkėjų sąrašuose pasitikrinimas.

Vystant agitaciją už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, svarbiausias uždavinys iškyla partinėms organizacijoms — reikiamai nurodyti agitatoriams darbo gaires. Agitatoriai turi ne tik praveisti rinkėjų susirinkimuose pasikalbėjimus, bet nuolat lankyti rinkėjus butuose, aiškinti jiems demokratiškiausios pasaulyje Stalino Konstitucijos dėsnius, išskirti kapitalistinių šalių rinkimų sistemos supuvimą, palyginti ją su tarybinių Rinkimų lygiateisiškumu. Agitatoriai privalo smulkmeniškai išanalizuoti išskeltųjų kandidatų biografijas, jų darbo nuopelnus mūsų laikioje pokarinėje stovyboje.

Vystant agitaciją, praktikuoti atskirus jaunųjų rinkėjų, moterų, senų žmonių ir specialistų susirinkimus, kuriuose lyg veidrodyje atsispindėtų jų teisės, užmojai, nuveikti darbai.

Šiomis dienomis įvykusiame „Pergalės“ kolūkio jaunųjų rinkėjų susirinkime moksleivis — agitatorius drg. Kanopas kalbėjo: „Iš mūsų, jaunuolių, daugelis gruodžio 17-ąją eis pirmą kartą gyvenime prie urnų. Atminkime tas didžias teises, kurias tarybinė santvarka suteikė mums — pergalingos komunistinės ateities statytojams ir visi kaip vienas atiduokime balsus už liaudies išskeltus kandidatus“.

Šiuos drg. Kanopos žodžius turi įsisąmoninti visų agitpunktų vedėjai bei agitatoriai ir nenuilstamai skleisti juos kolūkinio kaimo jaunomenėje.

Agitaciją už išskeltus kandidatus turi išvystyti ir sieninė spauda. Visų įmonių, įstaigų, bei kolūkių sienlaikraščių redkolegijos turi persunkti savo išleidžiamus numerius rinkimine dvasia.

Vietinės partinės organizacijos turi agitacinę-rinkiminę darbą organizuoti taip, kad visi agitatoriai, agitpunktų vedėjai ir patikėtiniai nuolat aiškintų rinkėjams rinkimų į vietines Tarybas reikšmę, užtikrintų komunistų ir nepartinių bloko pergalę.

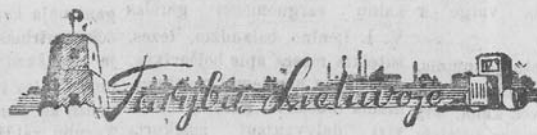
DIENOS TEMOMIS

Birkimų į Lietuvos TSR sričių, rajonų, miestų, apylinkių ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų tarybas nuostatų 18 straipsnyje pažymima: „30 dienų prieš rinkimus DŽD Tarybos vykdomasis komitetas iškabina rinkėjų sąrašus visiems apžūrėti arba užtikrina rinkėjams galimumą susipažinti su šiais sąrašais Tarybos balsavimo apylinkės patalpoje“.

Bestremiančios šiuo straipsniu, Onuško, Juodupės ir Žiobiškio apylinkių DŽD Tarybos laiku sudarė tikslius rinkėjų sąrašus. Sąrašai randasi agitpunktuose, į kuriuos kasdien atleis dešimtimis rinkėjų pasitikrinti sąrašuose.

Tačiau tuo nepasizymi Duokiškio, Kamajėlių ir Ragelių agitpunktai. Čia padaryti netiksūs sąrašai, nepažymėta juose rinkiminių apygardų numeriai.

Tokia padėtis, toliau pasilikti negali. Minėtų apylinkių DŽD Tarybos, balsavimo komisijos bei agitpunktų vedėjai turi nedelsiant tinkamai sutvarkyti rinkėjų sąrašus ir iškabinėti agitpunktų patalpose. Reikia užtikrinti tai, kad kiekvienas rinkėjas net po kelis kartus pasitikrintų sąrašuose.

Mašinistų žodis

Vilniaus stoties garvežių de-
po raudonąjį kampelį sausa-
kimšai pripildė darbininkai,
inžinieriai, technikai, tarnau-
tojai. Jie atėjo čia, kad iš-
reikštų savo giliausią pasiten-
kinimą, ryšium su tuo, kad
genialusis žmonių vadas, didy-
sis taikos vėliavolius Josifas
Visarionovičius Stalinas davė
sutikimą balotiruotis į Vilniaus
miesto Darbo žmonių deputatų
tarybos deputatus.

Pirmasis žodį tarė tekinto-
jas, spartuolis Grigorijus Gri-
dasovas.

— Žinia apie tai, kad didy-
sis Stalinas sutiko balotiruotis
į Vilniaus miesto Tarybos de-
putatus, davė mūsų širdin
naują energijos antplūdį. Savo
begalinį dėkingumą genialiajam

vadui mes išreikšime pasi-
savo laimingą gyvenimą, už
viską, kas pas mus yra gero
mes esame dėkingi draugui
Stalinui. Stalinas — tai taika,
tai šviesi mūsų dabartis ir
dar džiaugsmingesnė ateitis.
Visų šalių geros valies žmo-
nėms Tarybų Sąjungoj, mūsų
didysis vadas draugas Stalinas
yra tvirta atrama kovoje už
laisvą gyvenimą, ir visos prie-
šakinės žmonijos laimė.

Žodį tarė automatinio ce-
cho brigadirinkas komunistas
Kniazevas.

— Negalima be džiaugsmin-
go susijaudinimo, — pasakė
jis, — kalbėti apie tai, kad di-
putatus, davė mūsų širdin
naują energijos antplūdį. Savo
begalinį dėkingumą genialiajam
sutikimą balotiruotis į Vilniaus

Po to kalbėjo inžinierius
Gromlekas ir kt.

Mitingas virto ryškia de-
monstracija geležinkelininkų
meilės ir atsidavimo bolševi-
kų partijai, didžiajam taikos
vėliavnikui draugui Stalinui.
(ELTA—TASS).

Mes juo pasitikime

G. GRUNIOVAS.

„Pergalės“ kolūkio valstietis

Visi mes aiškiai prisimena-
me sunkius praėjusius laikus,
kada darbo žmogus buvo be-
teisus, nuo ryto ligi vakaro
dirbęs buožių laukuose, arba
begėdiškai išnaudojamas stam-
baus pramonininko. Tą viską
ant savo pečių pernešė mūsų
išskeltasis kandidatas į Bareišių
apylinkės DŽD Tarybos depu-
tatus drg. Baravikovas. Tik
Tarybų valdžia, amžiams su-
daužiusi kapitalizmo pančius
mūsų šalyje, ir jam, kaip ir

tukstančiams kitų darbo žmo-
nių, atvėrė laimingo gyveni-
mo akiratį. Kaimo darbo žmo-
nėms, o jų tarpe ir drg. Bara-
vikovas, pasuko naują kolek-
tyvinį keliu. Susiorganizavusios
„Pergalės“ žemės ūkio
saulės artelės nariai, įsitikinę drg.
Baravikovo energingumu, iš-

rinko jį šios artelės pirminin-
ku. Kolūkiečiai juo neapsivy-
lė. Drg. Baravikovas visur ir
visada bolševikiškai išriša vi-
sus tikinius klausimus.

Iškelę jį savo atstovu į apy-
linkės DŽD Tarybą, mes tiki-
me, kad drg. Baravikovas ir
toliau gins mūsų reikalus.

Aš kviečiu visus „Pergalės“
kolūkio valstiečius gruodžio
17-tąją vieningai atiduoti bal-
sus už drg. Baravikovo kan-
didatūrą.

Tinkamiausias mūsų kandidatas

K. KLISONIS.

Martyniškenų pr. mokyklos
vedėjas

Artėja darbo žmonių šven-
tė — gruodžio 17-ji, kada mes
galėsime laisvai pademon-
struoti savo pasitikėjimą mūsų
pačių išskeltaisiais kandidatais
į vietinių Tarybų deputatus.
Šiuo metu kolūkiniame kaime
vyksta Rinkiminių nuostatų
nagrinėjimas, su išskeltų kan-
didatų biografijomis susipažin-
nimas.

„Martyniškenų“ kolūkio dar-
bo valstiečiai kandidatu į ra-
jono DŽD Tarybos deputatus
iškelė kruopštų, socialistinės
Tėvynės gerovei atsidavusių
darbuotoją drg. Mišeikį Praną.
Juo mes neapsivilsime. Drg.
Mišeikis, jaunystėje patyręs
didelį vargą, eilę metų sme-

toniškosios buržuazijos ujamas,
sugėbęs tinkamai ginti mūsų
— kaimo inteligentų ir kol-
ūkiečių reikalus, prisidės prie
tolimesnio kolūkinės santvar-
kos stiprinimo.

Prisiminęs skurdžias savo
vaikystės dienas Klaipėdoje,
su dideliu vargu užbaigtas
dvi gimnazijos klases Skuode,
daug sveikatos atėmusius se-
zoninius darbus Klaipėdos
zoninius darbus Klaipėdos
jauste, begėdiškai turtingu iš-
naudojimą, drg. Mišeikis, Ta-

rybinei Armijai išvadavus
mūsų kraštą, kasdien darėsi
aktyvesniu kovotoju už darbe
žmonių reikalus, už tarybinės
Tėvynės suklestėjimą.

Dirbdamas Rokiškio m. „Plu-
go“ fabrike planuotojo-nor-
muotojo pareigose, pasižymė-
jo sąžiningu pareigų atlikimu
ir bolševikišku budrumu.

Išskeldami drg. Mišeikį savo
kandidatu, mes jį pažįstame
kaip sumanų savo pareigų ži-
nova, dirbantį rajono vykd
komitete bendrojo skyriaus
vedėjo pareigose.

Išreikšdami šiam ištikimam
liaudies sunui pasitikėjimą
mes vieningai atiduosime u-
jį savo balsus.

Ugningas tribūnas, nenuilstamas kovotojas dėl komunizmo

(S. N. KIROVO NIEKŠIŠKO NUŽUDYMO 16-OMS METINEMS)

Praėjo šešiolika metų nuo tos dienos, kai liaudies priešai niekšiškaai nužudė žymų bolševiką, ugningą komunizmo tribūną, tarybinės liaudies numylėtinį Sergiejų Mironovičių Kirovą. Visas to žymaus bolševikų partijos ir tarybinės valstybės veikėjo gyvenimas buvo paaukotas didžiųjų Lenino-Stalino idėjų įgyvendinimo reikalui, visos žmonijos išvadavimo iš kapitalistinės vergovės pančių reikalui.

Sergiejus Mironovičius Kirovas gimė 1886 m. Viatkos gubernijoje, dabar Kirovo srities Urzumo mieste, vargingoje šeimoje. Ansti likęs be tėvo ir motinos, jis visą savo vaikystę praleido varge ir skurde.

Būdamas 15 metų jaunuolis, Sergiejus Mironovičius stoja į revoliucinės kovos kelią. Jis susidraugauja su politiniais tremtiniais, aktyviai dalyvauja leidžiant revoliucinius lapelius ir atsišaukimus, demaskuojančius caro patvaldytę.

Pirmąją 1905 m. Rusijos revoliucija, sujudinusią visus šales gyventojų sluoksnius, draugas Kirovas sutinka Sibire, kur jis atvyko 1904 m., baigęs Kazanės mechanikos-technikos mokyklą. Kupinas neapykantos carizmui ir aistringai noro išvaduoti savo tautą, aimanuojančią po Rusijos ir užsienio kapitalistų jungu, aštuoniolikmetis Kirovas tampa profesionaliu revoliucionierium.

Savo beribiū atsidavimu revoliucijos reikalui Kirovas įgyja pagarbą visų, su kuriais

jis arčiau susiduria. Greit jis tampa žymiu partijos darbuotoju, RSSDP Tomsko komite- to nariu.

Bebaimio revoliucionieriaus valios negalėjo palaužti persekiojimai, ypatingai siautėję juodomis reakcijos dienomis, nei dažni suėmimai, nei Tomsko kalėjimai, kuriuose Kirovas buvo įkalintas dvejus metus.

Slapstydamasis nuo carinių sekėjų, Sergiejus Mironovičius 1909 m. gegužės mėnesį vyksta į Vladikavkazą, užmezga ryšius su Kaukazo bolševikais ir skiria visas savo jėgas propagandiniam darbu. Po vasario revoliucijos jis aiškina kalnų varguomenei garsias

V. I. Lenino balandžio tezes, sutelkia mases apie bolševikus, rengia jas naujiems revoliuciniams mošiams. Kirovui aktyviai dalyvaujant susikuria Vladikavkazo krašto darbininkų ir kareivių deputatų Taryba, suvaidinusi didelį vaidmenį suvienijant Kaukazo tautas.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos istorinėmis dienomis Kirovas atvyksta į Petrogradą, kaip Vladikavkazo krašto ir Kabardos tautų pasiuntinys į antrąjį Visos Rusijos Tarybų suvažiavimą. Petrograde jis netarpiškai dalyvauja Spalio ginkluotajame sukilime.

Tarybų suvažiavimui pasibaigus, Kirovas sudėtingomis daugianacionalinio Kaukazo sąlygomis, partijos pavestas, sumaniai vykdo lenininę-stalininę nacionalinę politiką, or-

ganizuoja kontrrevoliucinių kazuokų sutriuškinimą, demaskuoja Kaukazo menševikus — buržuazijos ir užsienio interventų agentus, kuria Kaukaze Tarybų valdžią.

Rusčiais pilietinio karo metais Sergiejus Mironovičius visas savo jėgas, žinias, patyrimą, drąsą skiria Tarybų respublikai ginti nuo vidaus kontrrevoliucijos ir užsienio interventų. Su Kirovo vardu yra susijusi didvyriška Astrachanės gynyba.

Sergiejus Mironovičius, Kirovas kartu su Sergo Ordžonikidze vadovavo operacijoms mūsų kariuomenės, pradėjusios veržtų puolimą Šiaurės Kaukazo linkui. Tas puolimas pasibaigė išvairius interventus ir baltagvardiečius iš Šiaurės Kaukazo, iš Azerbaidžano. Tarybinė vyriausybė aukštai įvertino žymius Kirovo nuo-

pelnius pilietinio karo metais, me apdovanojusi jį Raudonosios Vėliavos ordinu.

Nuo 1921 ligi 1925 m. Sergiejus Mironovičius Kirovas vadovauja Azerbaidžano partinei organizacijai.

1925 m. partija pasiuntė jį į Leningradą dirbti. Draugo Kirovo vadovaujami Leningrado bolševikai sutriuškino socializmo reikalo išdavikus — trockinius — zinovjeivinius bucharinius prakeiktus išgamas ir kitus liaudies priešus, mėginusius pražudyti Tarybų valdžią ir socialistinę revoliuciją.

Draugo Kirovo iniciatyva ir jam netarpiškai dalyvaujant Leningrado miestas tapo galingu šalies industrializavimo arsenalu, vaidinusių stambų vaidmenį įvykdant penkmečio planų programas.

Sergiejus Mironovičius Kirovas buvo ištikimas Lenino ir Stalino bendražygis. Jis priklausė prie to mūsų partijos vadovaujančio branduolio, kurio priešakyje yra draugas Stalinas, branduolio, kuris apgynė didžiąją Lenino vėliavą, sutelkė partiją apie Lenino priesakus ir išvedė tarybinę liaudį į platų socializmo statybos kelią. Kirovas mylėjo partiją gilia žmogaus melle. Didžiojo Stalino vardas jam buvo brangesnis už viską. Genialiajame Stalino vadovavime Kirovas matė socializmo istorinių pergalių šaltinius.

„Sunku įsivaizduoti, — sakė Kirovas, — figurą milžino, kuriuo yra Stalinas. Pastaraisiais metais, nuo to laiko, kai

mes dirbam be Lenino, me nežinome nei vieno poskio mūsų darbe, nei vienos kokios nors stambios iniciatyvos, šukio, krypties mūsų politikoje, kurių autorius būtų ne draugas Stalinas, o kas nors kitas. Visas pagrindinis darbas — tai turi žinoti partija, — vyko draugo Stalino aurodymais, iniciatyva ir jam vadovaujant...

Šio žmogaus galinga valia, milžiniškas organizatorinis talentas užtikrina partijai savalaikį įvykdymą didelių istorinių poskių, susijusių su pergalinga socializmo statyba“.

Kai baisi žinia apie niekšišką ir piktadarišką šuvį, paleistą iš pasalų į Sergiejų Mironovičių Kirovą, aplėkė visa pasaulį, Gorkis rašė:

„Nužudytas puikus žmogus, vienas geriausių partijos vadų, idealus proletaro, kultūros meistro pavyzdys“.

Nuo to laiko praėjo šešiolika metų. Neužmirštamas ir šviesus vaizdas, nepalenkiamas staliniečio, didžiojo revoliucionieriaus, nenuilstamo kovotojo dėl komunizmo triumfo — Sergiejus Mironovičius toliau gyvuoja milijonų tarybinų žmonių širdyse, kaip gyvuoja reikalas, už kurį jis kovojo. Triumfo dienomis ir išmėginimų dienomis Kirovas su mumis. Jo vardas įkvepia visus darbo žmones, kurie su didžiuoju savo vadu ir mokytoju J. V. Stalinu priešakyje žengia pirmyn į komunizmą.

[pagalbą agitatoriui

TSRS - didžioji industrinė valstybė

TSRS — galinga industrinė valstybė. Komunistų partijai, didžiajam Stalinui vadovaujant, mūsų Tėvynė iš praityje atsilikusios šalies virto priešakinės industrijos ir stambiausios pasaulyje mechanizuotos žemdirbystės šalimi.

Partijos XIV suvažiavimas, ryžtingai sutriuškines bolševizmo priešus, atvėrė naują istorinį etapą mūsų šalies gyvenime — industrializacijos etapą. Kalbėdamas suvažiavime, draugas Stalinas išskėle partijai ir visai tarybinei liaudžiai uždavinį: „Paversti mūsų šalį iš agrarinės į industrinę, galinčią savo jėgomis gaminti reikiamus fabriku įrengimus, — štai kur mūsų generalinės linijos esmė, pagrindas“.

Daugiamilijoninė tarybinė liaudies, Lenino-Stalino partijos vadovaujama, išvystė milžinišką statybą. Jau pirmojo penkmečio rezultate pramonės srityje, kaip nurodė draugas Stalinas savo pranešime VKP(b) CK ir CKK jungtiniame plenumo 1933 metų sausio mėn., „mūsų šalis iš agrarinės tapo industrinė“.

Sekantieji stalininiai penk-

mečiai dar labiau pertvarkė mūsų Tėvynės veidą.

Per nepaprastai trumpą laikotarpį, iš viso per 13 metų — nuo 1928 ligi 1940 metų imtinai, socializmo šalis tapo visiškai nepriklausoma techniniu ekonominiu atžvilgiu, valstybe, pasirengusia bet kuriems atsitiktinumams, aktyviai gynybai.

Per tris prieškarinius penkmečius TSRS buvo pastatyta apie 9 tūkstančius įmonių. Jeigu 1913 metais caro Rusijos pramonė davė bendrą produkciją už 16 milijardų rublių, tai 1940 metais TSRS pramonės bendrosios produkcijos vertė siekė 138 milijardus 500 milijonų rublių. Tuo būdu ji 8,5 karto viršijo 1913 metų lygį.

Per 1940 metus TSR Sąjungoje buvo pagaminta ketaus beveik 4 kartus daugiau, negu 1913 metais, plieno — 4,5 karto, anglies — 5,5 karto, naftos — 3,5 karto daugiau negu 1913 metais.

1940 metais Tarybų Sąjungos elektrinės pagamino 25 kartus daugiau elektroenerģijos, negu caro Rusijos elektrinės 1913 metais. Mūsų trakto-

rių ir žemės ūkio mašinų pramonė įgalino techniškai perginkluoti žemės ūkį. 1940 metais Tarybų Sąjungos laukuose dirbo 523 tūkstančiai traktorių, 182 tūkstančiai kombainų, didelis kiekis kitų žemės ūkio mašinų.

Didžiulė pramoninė statyba apėmė visą mūsų šalį. Jeigu ligi revoliucijos pramonė koncentravosi svarbiausia, europinėje Rusijos dalyje, tai TSR Sąjungoje socialistinės industrijos milžinai išliko Sibire, Vidurinėje Azijoje, Užkaukazeje ir kituose šalies rajonuose. Stalininio plano šaliai industrializuoti ir žemės ūkiui kolektyvizuoti įvykdymo dėka, lenininės-stalininės nacionalinės politikos nuoseklus įgyvendinimo dėka atsilikusieji caro Rusijos pakraščiai virto klestinčiomis tarybinėmis respublikomis su galinga industrija, aukštai išvystytu žemės ūkiu ir priešakine kultūra.

TSRS industrija išaugo ne tik kiekiu, bet ir kokybės atžvilgiu. Mūsų fabriku ir gamyklų cechai buvo apginkluoti nauja technika. Komunistų partijos, didžiojo Stalino išau-ginti kadrai įsivaino tą tech-

niką, pakeldami į aukštesnę pakopą darbo našumą. Prieš penkiolika metų mūsų šalyje gimė ir tapo neugalimu šiuolaikiniu judėjimu stachanovinis judėjimas, kurį draugas Stalinas pavadino aukščiausiu socialistinio lenktyniavimo etapu.

Šalies industrializavimo politika, sėkmingas jos techninio perginklavimo uždavinių išsprendimas suvaidino žymų vaidmenį keliant TSRS gynybinį pajėgumą, iškovojant tarybinės liaudies pergale prieš hitlerinius grobikus. Mūsų pramonė davė Tarybinei Armijai ir Kariniam Jūrų Laivyui visa kas reikalinga pilnutinei pergale prieš priešą, drįsusį pasikėsinti į šventą tarybinę žemę.

Per pastaruosius trejus Tėvynės karo metus TSRS tankų pramonė vidutiniškai gamino kasmet daugiau kaip 30 tūkstančių tankų, savaeigių ir šarvuočių mašinų, aviacijos pramonė — ligi 40 tūkstančių lėktuvų, artilerijos pramonė — ligi 120 tūkstančių įvairių kalibrų pabuklų, ligi 450 tūkstančių lengvųjų ir sunkiųjų kulkosvaidžių, daugiau kaip 3 milijonus šautuvų ir apie 2 milijonus automatų, — minosvaidžių pramonė 1942—1944 metų laikotarpiu vidutiniškai

gamina ligi 100 tūkstančių minosvaidžių per metus. Frontas buvo pilnutinai aprūpintas artilerijos sviediniais, minomis, aviacijos bombomis, kulkomis šautuvams ir kulkosvaidžiams.

Pokarinis penkmetis sudarė stalininės komunizmo statybos programos sudėtinę dalį. Savo istorinėje kalboje Maskvos miesto Stalino rinkiminės apygardos rinkėjų susirinkime 1946 metų vasario 9 d. draugas Stalinas nubrėžė didingą planą komunizmui pastatyti mūsų šalyje. „...Partija, — pasakė draugas Stalinas, — ketina suorganizuoti naują galingą liaudies ūkio pakilimą, kuris įgalintų mus pakelti mūsų pramonės lygį, pavyždiui, trigubai, palyginti su prieškariniu lygiu“.

Įkvėpta draugo Stalino nubrėžtosios didžiosios programos tarybinė liaudies pasiekė per pokarinio penkmečio metus didžiulius laimėjimus.

Sėkmingai įvykdyti pagrindiniai penkmečio uždaviniai, kurių tikslas buvo atkurti šalies nukentėjusius rajonus, atkurti, o po to žymiu mastu viršyti pramonės ir žemės ūkio prieškarinį lygį.

Per pokarinio stalininio penkmečio metus atstatyta ir naujai pastatyta apie 6 tūkstančius

LLKJS rajono aktyvo susirinkimas

Neseniai įvykusiame rajono komjaunimo aktyvo susirinkime buvo apsparstyta VLKJS CK IV-jo plenumo nutarimas „Dėl komjaunimo organizacijų kultūrinio-masinio darbo jaunimo tarpe padėties ir priemonių jam pagerinti“ ir išskirti rajono komjaunimo organizacijos uždaviniai rinkiminėje kampanijoje.

Pirmuoju klausimu platų pranešimą padarė LLKJS rajono komiteto sekretorius drg. Juškevičius.

— Rajono komjaunimo organizacija diena iš dienos stiprina ryšius su nesajunginiais jaunimu, — kalbėjo drg. Juškevičius. — Ji auklėja jaunimą komunistinėje dvasioje, organizuoja kultūrinę jaunimo laisvalaikio praleidimą. Komjaunimo organizacijai vadovaujant, žymiai pagerėjo rajono klubų-skaityklų darbas.

Pranešėjas plačiai apibūdino pirmųjų pirminių komjaunimo organizacijų veiklą,

iškėlė atsiliekančiųjų darbo trūkumus.

Po pranešimo prasidėjo diskusijos. Savo kalboje fabriko „Nemunas“ klubo-skaityklos vedėjas drg. Fedaravičius kritikavo fabriko pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus drg. Salkausko darbą. Savo darbo patyrimu su susirinkusiais pasidalijo Kamaju MTS politinio skyriaus viršininko padėjėjas komjaunimo reikalams drg. Juodelis, Juodupės septynmetės mokyklos vyr. pionierių vadovas drg. Kanopa, Rokiškio MTS pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Juškevičiūtė ir eilė kitų.

Išsamų pranešimą apie komjaunimo organizacijos uždavinius rinkiminėje kampanijoje padarė LLKJS rajono komiteto sekretorius drg. Miežis.

Pabaigoje LKP(b) Šiaulių srities komiteto lektorius drg. Jaršovas supažindino aktyvą su tarptautine padėtimi.

P. Akuotis

MOKSLEIVIAI — KOMJAUNULIAI APTARIA AKTUALIAUSIUS KLAUSIMUS

Šiomis dienomis Rokiškio I-oje vid. mokykloje įvyko pirminės komjaunimo organizacijos narių susirinkimas, skirtas aptarti sporto reikalams ir artėjančių rinkimų pasiruošimui. Pranešimą apie sporto išvystymą uždavinius padarė drg. Šeškovas.

Su ataskaita apie sporto būrelio veiklą rudens metu komjaunulius supažindino sporto būrelio pirmininkas drg. Škvarnavičius, iškėlęs būrelio pasiekus laimėjimus, nurodydamas ir eilę trūkumų. Jų priežastis ir eilę pagrindų sporto būrelio veiklos trūkumų išanalizavo drg. Užukukis. Drg. Užukuko pasakymas sukėlė gyvas diskusijas, kuriose dalyvavo mokiniai Pugžlys, Trumplekas ir Malelė.

Su sporto būrelio darbo planu susirinkusius supažindino drg. Ališauskas. Projektas buvo vienbalsiai priimtas. Po to buvo išnagrinėti Rfinkiminiai nuostatai.

V. Kanapėnas

Nuošaly nuo aktualiausių temų

Ryšium su artėjančiais rinkimais į vietines Tarybas, išsivystė platus rinkiminių-aikišniams darbas, kuriame svarbių vaidmenį vaidina sieninė spauda.

Ypatinai atsakingi uždaviniai tenka tarybinių įstaigų, įmonių, partinių ir komjaunimo organizacijų bei profesinių sąjungų sieninės spaudos organams.

Rajono dirbantieji naujais gamybiniais laimėjimais ruošiasi sutikti didžiąją liaudies šventę — gruodžio 17-tąją, vysto socialistines lenktynes, kovoja dėl priešlaikinio gamybinių planų įvykdymo. Visa tai turi konkrečiais faktais atsispindėti sieninėje spaudoje, taip vadinamame ji leidžiančios įstaigos, arteles ar organizacijos veidrodyje.

Sienlaikraštis turi būti kovingas, mobilizuojantis, jo puslapiuose turi būti plačiai nušviesta spartuolių ir darbo pirmųjų patyrimas, aštriai kritikuojama atsiliekantieji.

Bet visa tai užmiršo Rokiškio m. „Plugo“ fabriko darbuotojų leidžiamas sienlaikraščio „Kibirkštis“ redakcija.

Paskutinis numeris pasenęs, (net nepažymėta kelintas), išleistas dar prieš Didžiojo Spalio 33 metinių šventę, nekovingas ir neaktualus. Straipsnelyje „Rinkimai į vietines Tarybas“ bendromis frazėmis aprašyti artėjančieji rinkimai ir tik straipsnelio pabaigoje keliais žodžiais pažymėta: „Rinkimų garbei stipriai įsijunkime į soclenktynes už aukštos kokybės gaminių išleidimą, už žaliavų taupymą, už laiko taupymą“.

Bet kokius konkrečius įsipareigojimus plogiečiai prisidėmė rinkimų garbei, kaip jie kovos už aukštos kokybės gaminių išleidimą — tas nepažymėta.

Pagaltau iš pačių „Plugo“ fabriko darbuotojų tarpo yra išskirti žmonės kandidatais į rajono ir miesto Tarybų deputatus. Apie tai sienlaikraščio redakcija „nepori nieko žinoti“ ir aktualiausia šio mėto tema palieka nuošaly.

Su susidomėjimu perskaitai antraštę „Mūsų žymūnai ir spartuoliai“ tikėdamasis, kad čia rasi pirmųjų pasisakymą, kaip jie pasiekė aukštą darbo rodiklių, kokius darbo metodus pritaikė savo praktikoje, bet tenka nusivilti, nes ir čia pasitenkinama tik tuo, kad pažymima tų darbo pirmųjų pasisakymais, kurie Didžiojo Spalio 33-ju metų garbei buvo išrašyti fabriko Garbės lentelėje.

Redakcija taip pat užmiršo svarbiausią sienlaikraščio paskirtį — kritika ir savikri-

tika. Pastebimai vengiama iškelti pavardes tų, kurie tikrai verti bolševikinės kritikos. Taip, pvz., be jokių pavardžių suminėjimo, rašoma: „Nekartą buvo kalbėta ir aiškinta laikraščių skaitymo reikšmė. Tačiau mūsų dirbančiųjų tarpe yra tuo klausimu apsilaidimo. Retas kuris prenumeruoja laikraštį. Susipraskime ir pasirodykime spaudos mėgėjais...“ Prie viso to tegalima pridurti, kad sienlaikraščio redakcijai tikrai laikas „susiprasti“ ir daugiau dėmesio kreipti į sienlaikraštyje talpinamos medžiagos aktualumą bei kovingumą.

Dar labiau nuo einamojo momento uždavinių nukrypo Rokiškio rajono Žemės ūkio skyriaus profsąjungos sienlaikraštis „Tarybinis artojas“.

Jo puslapiuose tobekalbama apie Didžiojo Spalio 33 metines ir nė vieno žodžio(!) apie artėjančius rinkimus į vietines Tarybas.

Toks sienlaikraščio redakcijos nerūpestingumas ir nusišalinimas nuo einamojo momento svarbiausios temos, yra nepateisinamas ir griežtai smerktinas.

Bendrai paėmus, visa sienlaikraštyje talpinama medžiaga be faktų, nekovinga, nenagrinėjanti įstaigos gyvenimo, darbuotojų patyrimo. Gal tik viename zootechniko drg. J. Kurlavičiaus straipsnelyje „Vykdamą gyvulininkystės mėnesininką“ yra duota konkrečių faktų, bet ir tie daugumoje imama viso rajono mastu, kas neatitinka sienlaikraščio apimtys. Butų buvę daug geriau, kad vietoje atsiektų rajone laimėjimų, pažymėtų skaičiais, būtų patalpintas autorius pasisakymas, kokius darbo metodus jis taiko mobilizuodamas kolūkiečius gyvulininkystės mėnesio iškeltų uždavinių įvykdymui, kokių laimėjimų atsiekė šiame darbe.

Sienlaikraštyje nėra nė vieno kritikinio straipsnio, lyg kad viskas šį sienlaikraštį leidžiančioje įstaigoje, eity „kaip sviestu patepta“. Bet jau vien sienlaikraščio redakcijos nerūpestingumas rodo, kad taip nėra, ir kad randasi tokių stambių trūkumų, kurie reikalauja griežtos kritikos.

Reikia tikėtis, kad minėtų sienlaikraščių redakcijos ir įstaigų vadovai viena kartą teisingai įvertins sieninės spaudos reikšmę ir imsis konkrečių priemonių sienlaikraštyje talpinamos medžiagos politiniu bei idėjiniu pakėlimu, jos aktualumu, nevenss bolševikinės kritikos ir savikritikos, sutelks apie save didesnį skaitytojų korespondentų.

MASKVA. Vyksta pasiruošimas rinkimams į vietines DŽD Tarybas. Sostinės pramonės įmonėse bei įstaigose agitatoriai supažindina darbininkus ir tarnautojus su Rinkiminiais nuostatais.*

Nuotraukoje: A. F. Ždanovo vardo I-os valdinės spaustuves brošiūrų cecho komsorgas A. Mironova supažindina darbininkus su Rinkiminiais nuostatais rinkimams į DŽD Tarybas RŠFSR.

Nuotrauka V. Chuchlajevio.

TASS'o spaudos kišė.

pramonės įmonių, neskaitant mažų valstybinių ir kooperatinių įmonių. Pilnutinai atkurta ir žymiai išplėsta šiuolaikinės technikos pagrindu nuo karu nukentėjusių rajonų pramonė.

Pagal pokarinio penkmečio planą visos TSRS pramonės produkcija 1950 metais turėjo padidėti, palyginti su 1940 metais, 48 proc. Per 1950 metų 10 mėnesių bendrosios produkcijos gamybos prieškarinis lygis viršytas 70 proc.

Smarkiai išaugo po karo mašinų gamyba. Per šiuo metų 10 mėnesių mašinų gamybos produkcija viršijo prieškarinį lygį 2,2 karto palyginti su dviem kartais, numatytais penkmečio plane. Atstatytosios traktorių ir žemės ūkio mašinų gamyklos kartu su naujai pastatytomis gamyklomis duoda šiais metais traktorių (pervedant 15 jėgų) 4 kartus, kombainų — 3,8 karto, traktorių plūgų 4 kartus, traktorių sėjamųjų beveik 6 kartus, traktorių kultivatorių — 3 su viršum karto daugiau negu prieškariniais 1940 metais. Beveik du kartus daugiau negu 1940 metais gauna mūsų žemės ūkis fosforinių, kalio ir azotinių trąšų iš chemijos pramonės.

Socialistinės pramonės augimą pokarinio stalininio penk-

mečio metais lydi didžiulė technikinė pažanga, naujausios technikos įdiegimas, sunkiųjų darbų mechanizavimo lygio kėlimas. Ryškus mūsų pramonės techninės pažangos įrodymas yra tai, jog vien tik 1949 metais buvo sukurta ir pradėta serijiniu būdu gaminti daugiau kaip 300 svarbiausių naujų konstrukcijų aukšto našumo mašinų ir mechanizmų. Visa tai kartu su kadrų kvalifikacijos pakėlimu, darbininkų, inžinierių ir technikų kūrybinės iniciatyvos padidėjimu užtikrino didelį darbo našumo augimą. Šiuo metų trečiame ketvirtyje darbininkų darbo našumas pramonėje buvo 40 procentų aukštesnis negu prieš karą, palyginti su plane numatytu padidėjimu 36 procentais. Mūsų fabrikuose ir gamylose vis labiau vystosi kova dėl žaliavos, medžiagų, kuro ir elektroenergijos taupymo, gamybinių plotų naudojimo pagerinimo, dėl apyvartinių lėšų apyvartos paspartinimo. Visa tai įgalina vykdyti ir viršyti planus pramonės produkcijos savikainai sumažinti.

Naujos didingos perspektyvos atsiveria tarybinei pramonei ryšium su vyriausybės priimtais nutarimais dėl milžiniškų komunistų statybų:

Kubiševs, Stalingradas, Kachovkos hidroelektrinių, Svarbiausiojo Turkmenijos, Pietų Ukrainos ir Siaurės Krymo kanalų. Galingi kanalai pakeis Užvolgės, Pietų Ukrainos, Svarbių Krymo rajonų, Pakaspijo ir Vidurinės Azijos dykumų veidą. Didžiulis kiekis pigios elektroenergijos, kurią gamins galingos elektrinės, įgalins paleisti ir rikiuotę naujus fabrikus ir gamyklas, įdiegti priešakinę techniką veikiančiose įmonėse.

Didingųjų stalininių planų įvykdymo skaičiuose, mūsų šalies ekonomikos ir kultūros, tarybinių žmonių gerovės nuolatiniame augime — visais pasaulis dar ir dar kartą mato socialistinės sistemos pranašumą prieš kapitalistinę. Tuo metu, kai Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių, stojusių į socializmo kelią, liaudies akis žengia vis didesnio pakilimo keliu, kapitalo šalyse vis labiau sugriūva gamybinės jėgos, uždromi fabrikai ir gamyklos, auga nedarbas, pava mokslas ir kultura.

Komunistų partijos ir genialaus vado draugo Stalino prityrusiai vadovaujama tarybinė liaudies tvirtai žengia pirmyn į šviesiasias komunistų viršūnes.

Albanijos liaudies respublikos ginkluotųjų pajėgų vyriausiojo vado įsakymas šalies išvadavimo šeštųjų metinių progai

TIRANAS, XI. 29 d. (TASS). Albanijos telegramų agentūros pranešimu, Albanijos liaudies respublikos ginkluotųjų pajėgų vyriausiasis vadas, armijos generolas Enveras Hodža ryšium su Albanijos išvadavimo šeštosiomis metinėmis paskelbė įsakymą, kareiviams, puskarininkams, karininkams ir generolams, kuriame sakoma: „Mes pažymime šias metines dideliais laimėjimais mūsų taiklajame darbe, kuriant socializmo pagrindus. Mūsų šalis — tai mokykla, tai — didžiulė statyba, kurioje kuriama laiminga ir džiaugsminga liaudis. Mūsų šalyje statomi galinai kombinatai, hidroelektri-

nės fabrikai, vystomas priešakinis žemės ūkis, nusausinamos pelkės, statomos mokyklos, bibliotekos, darbo žmonių namai, ligoninės ir t. t. Klekvienu diena atneša mūsų liaudžiai žymų gyvenimo pagerinimą. Šie laimėjimai pasiekti mūsų liaudies didvyriško darbo ir Tarybų Sąjungos bei broliškųjų liaudies demokratijos šalių milžiniškos nuoširdžios ir nesavanaudiškos pagalbos dėka.“
Toliau įsakyme sakoma: „Mūsų tauta tvirtai žengia nenugalimojo taikos fronto gretose. Ji visomis jėgomis siekia taikos ir kovoja už taiką, prieš naujo karo kurstytojus.

Imperialistai ir jų pakalikai, supantieji mūsų šalį, imasi plėšišku veiksmu, siekdami nuversti mūsų liaudies valdžią atimti mūsų liaudžiai galimumą žengti taikinguoju keliu. Tačiau jų veiksmai nesulauks sėkmės, nes albanų tauta kupina pasiryžimo apginti savo nepriklausomybę, nes ji turi didžius ir stiprius gynėjus bei draugus. Mūsų liaudis, — sakoma įsakymo pabaigoje, — tvirtai tiki savo armija, kuri visuomet budi ir yra pastrengusi apginti mūsų taikųjį darbą bei mūsų liaudies pergales, nuo bet kokio priešo ir bet kokio pavojaus.“ (ELTA).

Vyriausybės krizė Prancūzijoje

PARYZIUS, XI. 28 d. (TASS). Ryšium su tuo, kad Prancūzijos nacionalinėje susirinkime buvo svarstomas pranešimas, kurį pateikė komisija, tirianti kyšininkavimų apkaltintų generolų Revero ir Masto bylą, — komunistinė grupė pateikė rezoliucijos projektą, kuriame pasiūlė atiduoti teismui nacionalinės gynybos ministrą Žiulį Moka, kaip kyšininkų bendrininką. Tuojuo paskui komunistinė grupė įvairių nacionalinio susirinkimo politinių grupių lyderiai pateikė savo rezoliucijų projektus šiuo reikalu, skirtus užgnaužti kyšininkų bylą ir numyti bet kokią atsakomybę nuo Žiulio Moko.

Nacionalinio susirinkimo šios dienos posėdžio pradžioje pirmininkaujantis Erio, pasirėmęs procedūros taisyklėmis, pamėgino neleisti balsuoti rezoliu-

cijos projekto, kurį pateikė komunistinė grupė. Erio pastatė balsavimui vieno deputatų-radikalų pasiūlymą, rekomendavusį svarstyti eilinį darbų tvarkos klausimą, o ne balsuoti komunistinės grupės pasiūlymą. Radikalo pasiūlymū buvo pritarė balsų dauguma. Tačiau komunistinės grupės deputatai išlėkė kontrpasiūlymą (kiekviena parlamentinė grupė turi ir tai teisę, surinkusi atitinkamą deputatų parąšų skaičių. — Kor. past.). Kontrpasiūlyme buvo nurodyta ir būtinau balsuoti rezoliucijos projekta kyšininkų byloje ir buvo vėl išdėstytas rezoliucijos projektas, kurį pateikė komunistinė grupė anksčiau.

Balsavime dalyvavo 438 deputatai; 235 balsai buvo paduoti už komunistinės grupės pasiūlymą, 203 balsai — prieš,

37 biuleteniai buvo tušti, 49 deputatai aukščiausiojo teismo nariai nedalyvavo balsavime, nes klausimas lietė dabartinio nacionalinės gynybos ministro Žiulio Moko atidavimą teismui. Paskelbus balsavimo rezultatus, vyriausybės nariai paliko posėdžio salę. Plevenas padavė respublikos prezidentui atsistatydinimo pareiškimą. Respublikos prezidentas atsisakė priimti Pleveno atsistatydinimą, pareiškęs jam, kad jis, Plevenas, gali iškelti pareiškimo klausimą.

Nacionalinio susirinkimo kuluaruose pareiškama, jog balsavimų rezultatai nereiškia, kad Žiulis Moka bus atiduotas aukščiausiam teismui, nes šiuo atveju reikalingoji absoliutinė dauguma turi būti 286 balsų, kai tuo tarpu už komunistų kontrpasiūlymą buvo paduoti 235 balsai. (ELTA).

MUMS RAŠO

NESIRUOŠIA RINKIMAMS

Su dideliu pakilimu visame krašte vyksta pasiruošimas rinkimams į vietines Darbo žmonių deputatų Tarybas. Bet visiškai to nesimato Kamajū vidurinėje mokykloje, kuriai vadovauja direktorius drg. Tebeliškytė. Iki šiai dienai dar nepravestas joks pasikalbėjimas su rinkėjais, negrąžinėjami Rinkimų nuostatai. Laikas susirupinti Kamajū mokyklos vadovybei tinkamū pasiruošimū artėjantiems rin-

kimams ir daugiau dėmesio skirti rinkiminiam agitaciniam darbiui jaunųjų rinkėjų tarpe, paskirti mokytojus-agitatorius, kurie pravestų pasikalbėjimus rinkiminėmis temomis, pasakotų apie Stalino konstitucijos demokratiškumo principus ir pan. Jaunieji Kamajū vidurinės mokyklos rinkėjai laukia iš savo vadovybės žinių apie artėjančius rinkimus į vietines Tarybas.

S. Jaunaitis

Mūsų medžiagos pėdsakai

„UŽTIKRINTI LINŲ KONTRAKTACIJOS IR PARUOŠŲ PLANŲ ĮVYKDYMĄ“

Tokiu pavadinimu „Tarybinio Rokiškio“ Nr. 127 tilpo vedamasis straipsnis, kuriame buvo kritikuojami paruošų įgallotinis drg. Bružas ir linų paruošų kontoros direktorius drg. Rasimavičius, kurie savo pasyvumu ir nerūpestingumu linų paruošas paliko savięgai, tuo įstumdami visą Rokiškio rajoną į gėdingą atsilikimą.

Pranešu, kad iškeltieji faktai atitinka tikrovę. Drg. drg. Bružas ir Rasimavičius išklaustyti rajono vykdomojo komiteto posėdyje ir pareigoti kuo skubiausiai įsijungti į linų paruošų vykdymo paspartinimą.

P. LEKADRA, Rokiškio rajono vykdomojo komiteto sekretorius

SPORTAS

RUOŠIASI ŽIEMOS SPORTO SEZONUI

Kriaunų septynmetės m-los (Obelių rajonas) moksleiviai, vadovaujami mokytojos Žukulytės, ruošiasi žiemos sporto sezonui. Jau paruoštas žiemos sporto inventoriūs ir pradė-

mos treniruotės, slidinėjimo ir čiuožimo srityse. Artimiausiu laiku numatoma taip pat pravesti šachmatų ir šaškių turnyrus.

J. Kavaliauskas

ŠACHMATŲ TURNYRAS

Atkakliai kovoja dėl mokyklos čempiono vardo 18 Rokiškio I vid. m-los šachmatininkų. Po trijų ratų pirmauja tre-

čio atskrymo šachmatininkas A. Strumskys (XI kl.) ir V. Tervydis (XI kl.). V. Tervinskas

Jankiai Vakarų Berlyne

(iš užrašų knygytės)

1. KELIONĖ Į UŽSIENĮ TRAMVAJUJE

BERLYNAS — vienlatelis miestas pasaulyje, kuriame kelionė į užsienį galima įvykdyti tramvajaus vagonė. Tam nereikalinga jokių vizų ar užsienio pasų. Bet tokia kelionė toli gražu nėra pavojinga. Vokietis sėda į tramvajų Nr. 92 demokratiniam sektoriuje. Nusiperka bilietą. Važiuoja. Ramiai skaito laikraštį. Po keleto sustojimų konduktorius paskelbia: „Demokratinio Berlyno sektoriaus pabaiga!“ — ir perleidžia savo postą „vakarų“ konduktoriui. Dabar keleiviai turi pirkti kelionės bilietus už Vakarų Berlyno pinigų.

Kol praeina šitie „pasienio formalmumai“, amerikiečių kareiviai vagonė jau velkia į jį išbrovę su automatais. Daugiau prityrę berlyniečiai jau žino, kaip jiems tokiais atvejais reikia elgtis. Jie greitai slepia krepšiuose, kišeniuose rytinio sektoriaus laikraščius ir susimąstę pradeda spėlioti, ar laimingai baigsis „pasienio apžirėjimas“. Viena mergaitė užtruko, kareivis pamatė jos rankose žur-

nalą „Berlinė illustrirte“. be-matant ištraukė jį (o kartu ir mergaitės čemodaną) ir akies mirksniu išgrūdo ją (mergaitė, o ne čemodaną (ant grindinio. Toks pat likimas ištinka visus keleivius.

Po to jankiai pradeda „pasienio apžira“. Nuo vagono sienų nuplėšiami plakatai, kviečiantieji pasirašyti po Stokholmo atsišaukimu, afišos apie tarybinius filmus — žodžiu, viskas kas primena rytinį sektorių. Bėbaimiai susidorojoj su maištu, jankiai sėda i džipą ir leidžiasi vykdyti naujų „žygių“.

Keleiviai grįžta į vagoną. Laiminga diena! Šį kartą niekas iš jų nebuvo apdaužytas.

2. APIE BOKSO NAUDA

UŽTAT pas Vakarų Berlyno šoferius visai nebūna laimingų dienų. Statistikos nustatyta, kad jankiai apdaužo juos trimis atvejais.

Pirmas atvejis, kai šoferiai reikalauja mokesčio už važinimą. Kadangi šoferiai niekaip negali atsakyti šitų reikalavimų, jiems tenka po keletą

kartų per dieną pajusti ant savęs amerikoniškų kumščių jėgą.

Antras atvejis, kai jankiai plėšikauja, tai beje atima iš šoferių plaukas. Kadangi pasuktinieji niekaip nenori suprasti, kad jų uždirbti pinigai priklauso amerikiečiams, aukos tarp automobilių transporto darbuotojų Vakarų Berlyne kasdien sudaro dešimtis.

Trečias atvejis, kai jankiams niežti kumščiai. Jokių merchantilinių svarstymų pas jį nėra, stačiai norisi pasimušti. Priena prie takso, atidaro dureles — ir tēkt šoferiui į dantis! Tēksteli ir nurimsta. Nedidelė, taip sakant, fizkultarinė mankšta.

Kaip taisyklė, visuose trijuose ankščiau nurodytuose atvejuose amerikiečių kareiviai išėina iš „mūšio“ nugalėtojais. Bet kartais jiems tenka ir trauktis.

Kartą keletas jankių, apimti nesulaikomo troškimo išsiblaškyti, užpuolė vieną praeivį. Jėgos buvo aiškiai nelygios, ir amerikiečiai drąsiai puolė mušti. Tačiau jie apsisakė. Gavę vikrų ir tiesiogine — žodžio prasme pritrenkiantį atkirtį, jankiai buvo priversti pripažinti save nugalėtai.

Jų priešas pasirodė vokiečių boksininkas.

3. PAMOKANTIS DIALOGAS

ELEKTRINIO traukimo vagonė sėdi du vyrai. Vienas klausia kito:

— Čia jau vakarinis sektorius?

— Taip, tai Šarlotenburgas.

— Jūs žinote, paskutiniu metu pasidarė sunku orientuotis sektorių sienose. Ankščiau badavo, važiuojį tramvajuje ir žinri į langą. Jeigu ant namų

ir tvorų užrašyti šukiai „Mes už taiką!“, „Amerikiečiai, nedinkitės namo!“ reikiša, prasi-dėjo vakarinis. O dabar ir ten vokiečiai visur rašo šituos gerus šukius. Rašo, nežiturdami į terorą.

VI. Pudimas (Krakodil).

Berlynas

L. e. redaktorius pareigas PETRAS ŠILEIKA

VYKSTA PRENUMERATOS PRIĖMIMAS Rokiškio rajono laikraščiui

„Po Spalio VĒLIAVA“ 1951 metams

(SKAITYKIT SAVO RAJONO LAIKRAŠTĮ)	Prenumeratos kaina:		(RAŠYKIT Į SAVO RAJONO LAIKRAŠTĮ)
	1 mėn. —	1,30 rb.	
	3 mėn. —	3,90 rb.	
	6 mėn. —	7,80 rb.	
	12 mėn. —	15,60 rb.	

Prenumerata priimama miesto ir rajono Spaudos platinimo skyriuose, visuose ryčių skyriuose, pas laiškininkus, visuomeninius spaudos platintojus įmonėse, įstaigose, kolūkiuose ir kt.

Draugai darbininkai, kolūkiečiai ir tarnautojai, užsiprenumeruokit savo rajono laikraštį visiems metams!